

Č. 1467.

Mimořádná opatření (příplatky na moučné výrobky): * Okolnost, že zaměstnanec podléhající nemocenské pojistné povinnosti a mající platu nebo mzdy ročně nejméně Kč 30.000—, podléhá příplatku podle § 2 opatření Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n., nesproštuje zaměstnavatele jeho povinnosti k placení příspěvku podle § 4 téhož opatření.

(Nález ze dne 1. července 1922 č. 9472.)

Věc: Ústřední záložna v Olomouci z. s. s r. o. proti ministerstvu pro zásobování lidu v Praze o zaměstnavatelský příspěvek na mlýnské výrobky a chléb.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Okresní nemocenská pokladna předepsala st-lce příspěvky pro státní obilní ústav na úhradu ceny mouky za 11 osob. Odvolání, v kterém namítáno, že ředitel podléhá příplatku dle hlavy I., že tudíž za něho příspěvek dle hlavy II. neprávem byl předepsán — nebylo pořadem instancí vyhověno, což stížnost nařiká jako záknu odporující.

Nss uznal, že stížnost není odůvodněna.

Opatření Stálého výboru N. S. republiky čsl. ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n. vydáno bylo za tím účelem, aby se prodávaly mlýnské výrobky a chléb tak, by celý výrobní, pokud se týče nákupní náklad byl plně hrazen.

Za tím účelem stanovilo ono opatření v § 1 cenu mouky v drobném prodeji, dále v § 2 a 3 příplatky při výdeji úředních výkazních lístků pro spotřebitele, kteří mají více než 30.000 K jmění neb v minulém roce měli ročního důchodu více než 15.000 K podrobeného dani z příjmu — dále v § 4—5 příspěvky zaměstnavatelů a v § 6 dávku z katastrálního výnosu půdy.

Nikde není ustanovení, že osoba, která povinna jest k jedné z těchto dávek, jest osvobozena od dávek ostatních, opatření to však v § 3 přesně vypočítává, kdo jest osvobozen od příplatku dle § 2 prov. nařízení, pak v § 11 v odst. 3 pod č. 1 a 2 uvádí, kterým zaměstnavatelům se příspěvky nepředepisují, od dávky z kat. výnosu půdy nezná ani opatření Stálého výboru, ani prov. nař. z 23. září 1920 č. 541 sb. z. a n. osvobození.

Naproti tomu jest stanoveno v § 4, odst. 3 uvedeného opatření, že osoby, které podléhají nemocenské pojistné povinnosti a jsou ubytovány a stravovány v domácnosti podrobené příplatkům při výdeji úředních výkazních lístků podle § 12, musí býti přihlašovány jako příslušníci domácnosti, za které se platí tento příplatek a že se za ně nepředepisuje příspěvek zaměstnavatele pro státní obilní ústav (prov. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n., § 11, odst. 3 č. 2), kdežto podle § 4 opatření Stálého výboru a dle § 13 odst. 4 prov. nař. z výhody sprostění příplatku podle § 2 opatření vyňaty jsou pojištěnci, kteří mají plat resp. mzdu ročně nejméně 30.000 K, při čemž není ustanoveno, že se za takové zaměstnance příspěvky zaměstnavatelů nepředepisují. Třeba je tedy nesporno, že ředitel u stěžující si záložny zaměstnaný podléhá příplatku podle § 2 opatření Stálého výboru, není přece zákonného důvodu, který stěžující

si záložnu sprostuje povinností, aby za tohoto ředitele platila příspěvek zaměstnavatele podle § 4 opatření Stálého výboru, pročez bylo stížnost jako neodůvodněnou zamítnouti.

Č. 1468.

Živnostenské právo (zubní technikové): I. Z předpisu § 14 c) živn. ř. nelze vyvoditi povinnost úřadu, aby korporace tam zmíněné vyslechl také, když dispens odpírá. — II. Úleva, kterou připouští 3. odst. § 14 c) živn. ř., záleží v tom, že průkaz o zaměstnání pomocnickém v příslušné živnosti nebo v obdobném podniku továrním nebo dílně tovární stejného druhu, nemusí býti podán pracovním vysvědčením vyhovujícím náležitostem 3. odst. § 14 c), nýbrž že může býti proveden i jiným nepochybným způsobem. — III. Zaměstnání pomocnické u zubního lékaře nelze pokládati za zaměstnání v příslušné živnosti nebo v obdobném podniku továrním nebo v dílně tovární stejného druhu.

(Nález ze dne 1. července 1922 č. 9525.)

Věc: Jaroslav P. ve V. (adv. Dr. A. Klouda z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran dispense od průkazu způsobilosti pro živnost zubní techniky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stížnost se obrací proti nař. rozhodnutí ministerstva obchodu, pokud jím bylo odepřeno udělení dispense od zaměstnání pomocnického u oprávněných zubních techniků, předepsaného min. nařízením ze dne 20. března 1892 č. 55 ř. z. a pokud proto ministerstvem byla odepřena také koncese zubotechnická.

Nss neshledal stížnost tu odůvodněnou.

Pokud vytýká, že provedené řízení jest vadné, ježto nebylo provedeno šetření výslechem odborných korporací v § 14 c) živn. řádu uvedených, jest výtku ta jednak v rozporu se spisy, z nichž jest patrné, že obchodní a živnostenská komora v Plzni a společenstvo č. I. ve Volyni a mimo to i gremium zubních techniků pro obvod obchodní a živnostenské komory v Praze ve věci slyšeno bylo, jednak založena jest na právním omylu, ježto předpis § 14 c), jehož se stížnost dovolává, sice úřadu ukládá, aby prve než dispens udělí, korporace tam vyznačené vyslechl, ale povinnost úřadu, aby je slyšel také, když dispens odpírá, z něhož vyvoditi nelze.

Stížnost namítá mimo to, že žal. úřad odpíraje udělení dispense od předepsaného zaměstnání pomocnického z toho důvodu, že udělení dispense takové jest v daném případě právně nepřipustné, vykládal nesprávně příslušné předpisy.

O námitce této uvažoval nss takto:

Min. nař. ze dne 20. března 1892 č. 55 ř. z. ustanovuje v § 3, že průkaz způsobilosti pro živnost zubotechnickou podati jest vysvědčením učebním a vysvědčením pracovním. Vysvědčení učebního se spor netýká, neboť v tom směru žal. úřad stěžovateli dispens udělil.

O vysvědčení pracovním ustanovuje pak § 5, že musí vykazovati, »že žadatel nejméně 6 let zaměstnán byl jako pomocník zubní techniky,